

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR...../...../2009 - ...2010

OPERATOR ...

SENTINȚA CIVILĂ NR. Ședința
Publică din 4 octombrie 2010

PREȘEDINTE : ...

GREFIER : ...

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de acțiunea formulată de reclamanta S.C. X S.R.L. împotriva pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală București și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se constată lipsa părților.
Procedura de citare completă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, se constată că s-au depus la dosar, prin registratura instanței, din partea reclamantei concluzii scrise.

Se constată că mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din 20.09.2010, care împreună cu încheierea de ședință din 27.09.2010, fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

CURTEA

Deliberând asupra prezentei cauze, constată următoarele:

1. Cererea de chemare în judecată:

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Arad sub nr./108/2009 la data de 05.01.1009, reclamanta S.C. X S.R.L. Arad a chemat în judecată pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și a cerut anularea Deciziei nr...../24.06.2008 și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de Inspekția fiscală nr...../06.11.2007.

În motivare reclamanta S.C. X.S.R.L. Arad a arătat că prin Decizia nr...../24.06.2008, organul de soluționare a contestațiilor a făcut în mod greșit aplicarea art.214 lit. b Cod procedură fiscală și a dispus suspendarea soluționării contestației pentru suma de lei TVA suplimentară întrucât în cauză nu există

conform avizului nr...../26.07.2007 prin evacuarea acesteia în stația de epurare situată pe str. Dumbrava.

În această situație s-a făcut dovada îndeplinirii condițiilor cerute de art.6 (9) din Normele de aplicare a Legii nr.571/2003, respectiv: - degradarea mărfurilor din motive neimputabile subiectului fiscal, aceasta producându-se datorită temperaturilor foarte mare, iar marfa a fost distrusă.

2. Întâmpinarea pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad:

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a depus întâmpinare la termenul din 11.02.2009 (atașată la filele 27-31 din dosarul Tribunalului Arad), întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea întâmpinării, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a arătat că în urma verificării efectuate de organul de inspecție fiscală a constatat că reclamanta a înregistrat în evidența contabilă conform procesului verbal de constatare cheltuieli cu materia primă degradată - melasă - datorită temperaturilor ridicate, cu încălcarea prevederilor art.128 (8) lit. b din Legea nr.571/2003 în sensul că pentru a nu constitui livrare de bunuri, bunurile de natura stocurilor degradate calitativ trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute de pct. 6 (9) din H.G. nr.44/2004, respectiv bunurile să nu fie imputabile, degradarea calitativă să se datoreze unor cauze obiective, dovedite de documente și să se facă dovada că bunurile au fost distruse și nu mai intră în circuitul economic.

Raportat la aceste condiții reclamanta nu a făcut dovada degradării bunurilor datorită unor cauze obiective și nici dovada distrugerii mărfurilor.

Cu privire la TVA suplimentară în sumă de lei stabilită de organul fiscal, pârâta a arătat că aceasta a fost stabilită de organul fiscal, întrucât în perioada 2004-2006 reclamanta a emis facturi de avans marfă către S.C. I S.R.L., care au fost stornate integral, deși marfa nu a fost livrată și plata efectivă a avansurilor nu a avut loc din cauza unor neînțelegeri între parteneri.

În temeiul art.212 Cod procedură fiscală a fost introdusă din oficiu în soluționarea contestației S.C. I S.R.L. - Filiala Arad și datorită faptului că până la emiterea Deciziei nr...../24.06.2008 există exercitată o cale de atac împotriva Deciziei nr...../25.10.2007 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, în soluționarea contestației formulată de S.C. I S.R.L., în temeiul art.212 (1) lit. b Cod procedură fiscală, organul de soluționare a dispus suspendarea soluționării contestației, întrucât între stabilirea TVA în sarcina reclamantei și soluția care urmează a se pronunța de instanța de judecată în cauză privind S.C. I S.R.L. există o strânsă interdependență.

Cu privire la stabilirea TVA de lei aferentă datoriilor prescrise în sumă

În cauză a declarat recurs reclamanta S.C. X S.R.L. Filiala Arad, solicitând modificarea sentinței și admiterea acțiunii, criticând prima instanță pentru că prin soluție a ignorat prevederile art. 6009 din H.G. nr. 44/2004 privind T.VA că nu a recunoscut actele depuse legat de degradarea unor produse și că s-au încălcat dispozițiile art. 126 din Codul fiscal.

Recursul a fost înregistrat la Curtea de Apel Timișoara sub nr. 12/108/2009 la data de 10.08.2009.

5. Soluția Curții de Apel Timișoara:

Prin decizia civilă nr./19.01.2010 pronunțată în dosarul nr. ../108/2009 Curtea de Apel Timișoara a admis recursul declarat de S.C. X S.R.L. Arad - Filiala Arad împotriva sentinței civile nr...../29.V.2009 pronunțată în dosar nr...../108/2009 al Tribunalului Arad, a casat sentința cu reținere spre competență soluționare în primă instanță la Curtea de Apel Timișoara.

Cauza a fost reînregistrată, în fond după casare, la Curtea de Apel Timișoara sub nr./108/2009 la data de 5.03.2010.

6. Întâmpinarea pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală:

La termenul de judecată din 1.06.2010 reclamanta S.C. X S.R.L. a formulat o precizare de acțiune prin care a înțeles că cheme în judecată în calitate de pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus la dosar întâmpinare pentru termenul din 20.09.2010 (atașată la filele 67-70 din dosarul Curții de Apel Timișoara), întâmpinare prin care a invocat, pe cale de excepție, lipsa calității sale procesual pasive.

În motivarea întâmpinării, pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală a arătat că în temeiul prevederilor art.1 din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Economiei și Finanțelor, finanțată de la bugetul de stat, iar potrivit art.2 din acest act normativ, în subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală funcționează Garda Financiară, Autoritatea Națională a Vămirilor, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, ca instituții publice cu personalitate juridică.

Se arată că în cauză nu se ataca un act emis de către pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală, astfel că aceasta nu poate fi parte în raportul juridic dedus judecății și de aceea nu există motive pentru a se pronunța o hotărâre judecătorească în contradictoriu cu ea.

7.2 Inspectia fiscală efectuată de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad în anul 2007:

În perioada 5.09.2007-6.11.2007, activitatea societății a fost verificată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, verificare în urma căreia pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a emis raportul de inspecție fiscală nr./06.11.2007 (atașat la filele 70-103 din dosarul Tribunalului Arad) și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de Inspectia fiscală nr...../06.11.2007, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice - Activitatea de Inspecție Fiscală, atașată la filele 67-70 din dosarul Tribunalului Arad).

7.3 Obiectul acțiunii în justiție:

În prezenta cauză, reclamanta S.C. X S.R.L a contestat legalitatea Deciziei nr...../24.06.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Serviciul soluționare contestații, (atașată la filele 5-20 și 35-50 din dosarul Tribunalului Arad) și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de Inspectia fiscală nr...../06.11.2007, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice - Activitatea de Inspecție Fiscală, atașată la filele 67-70 din dosarul Tribunalului Arad).

Instanța reține că prin Decizia de impunere nr...../06.11.2007, s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații suplimentare de natura TVA în sumă totală de ... lei, respectiv:

- ... lei TVA suplimentară,
- lei majorări de întârziere aferente TVA și - lei penalități de întârziere aferente TVA.

Din raportul de inspecție fiscală rezultă că TVA suplimentară totală de lei este alcătuită din:

- suma de lei, reprezentând TVA suplimentară de lei aferentă lunii iunie 2007 și suma de lei TVA aferentă lunii iulie 2007, prin aplicarea cotei de TVA conform art.140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, asupra bazei de impozitare reprezentată de contravaloarea stocurilor degradate, înregistrate în evidența contabilă de ... lei - melasă, în calitate de ... lei.

- suma de lei reprezentând TVA aferentă valorii evidențiate în facturi ca reprezentând contravaloarea unor avansuri pentru marfă, fără a se fi realizat plata efectivă a avansurilor, în condițiile în care facturile au fost stornate ulterior fără a fi finalizată printr-o operațiune de livrare de bunuri, instanța constată că organul de soluționare a contestației prin Decizia nr...../24.06.2008 (fila 5) a suspendat soluționarea contestației formulată de reclamantă în temeiul art.212 (1) lit. b din O.G. nr.92/2003

Atât organul de control cât și organul de soluționare a contestației au considerat că reclamanta nu a făcut dovada îndeplinirii cumulative a condițiilor cerute de pct.6 alin. (9) din Hotărârea de Guvern nr. 44/2004 pentru aplicarea art.128 (1) lit. b din Legea nr.571/2003 conform căroră trebuia să calculeze TVA asupra contravalorii stocului de marfă degradată calitativ.

Cu privire la TVA suplimentară în sumă de lei stabilită de organul fiscal, pârâta a arătat că aceasta a fost stabilită de organul fiscal, întrucât în perioada 2004-2006 reclamanta a emis facturi de avans marfă către S.C. I S.R.L., care au fost stornate integral, deși marfa nu a fost livrată și plata efectivă a avansurilor nu a avut loc din cauza unor neînțelegeri între parteneri.

În temeiul art.212 Cod procedură fiscală a fost introdusă din oficiu în soluționarea contestației S.C. I S.R.L. - Filiala Arad și datorită faptului că până la emiterea Deciziei nr...../24.06.2008 există exercitată o cale de atac împotriva Deciziei nr...../25.10.2007 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, în soluționarea contestației formulată de S.C. I S.R.L., în temeiul art.212 (1) lit. b Cod procedură fiscală, organul de soluționare a dispus suspendarea soluționării contestației, întrucât între stabilirea TVA în sarcina reclamantei și soluția care urmează a se pronunța de instanța de judecată în cauză privind S.C. I S.R.L. există o strânsă interdependență.

Cu privire la stabilirea TVA de lei aferentă datoriilor prescrise în sumă de lei, pârâta a considerat că reclamanta datorează TVA pentru aceste datorii, întrucât potrivit art.126 (1) lit. a din Legea nr.571/2003 din punct de vedere al TVA acestea sunt operațiuni taxabile, întrucât operațiunile nu au fost efectuate cu plată.

7.4. Cu privire la excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală:

Curtea constată că pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală nu a emis actul de impunere contestat de reclamantă - respectiv Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de Inspekția fiscală nr...../06.11.2007.

De asemenea, pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală nu a soluționat nici contestația fiscală promovată de reclamantă împotriva Deciziei de impunere nr...../06.11.2007, decizia de soluționare a contestației nr./24.06.2008 fiind emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Serviciul soluționare contestații.

În aceste condiții, instanța constată că Agenția Națională de Administrare Fiscală nu este emitenta vreunui act administrativ contestat de reclamantă în prezenta cauză.

Administrare Fiscală ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

7.5. Cu privire la fondul cauzei:

7.5.1. Cu privire la TVA suplimentară în sumă de lei, reprezentând TVA suplimentară aferentă bazei de impozitare reprezentantă de contravaloarea stocurilor degradate, instanța reamintește că în urma verificării, organul de inspecție fiscală a constatat că reclamanta a înregistrat în evidența contabilă, conform procesului verbal de constatare, cheltuieli cu materia primă degradată datorită temperaturilor ridicate - respectiv cu o cantitate de melasă, cu încălcarea prevederilor art.128 (8) lit. b din Legea nr.571/2003 în sensul că pentru a nu constitui livrare de bunuri, bunurile de natura stocurilor degradate calitativ trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute de pct. 6 (9) din H.G. nr.44/2004, respectiv bunurile să nu fie imputabile, degradarea calitativă să se datoreze unor cauze obiective, dovedită de documente și să se facă dovada că bunurile au fost distruse și nu mai intră în circuitul economic.

Atât organul de control cât și organul de soluționare a contestației au considerat că reclamanta nu a făcut dovada îndeplinirii cumulative a condițiilor cerute de pct.6 alin. (9) din Hotărârea de Guvern nr.44/2004 pentru aplicarea art.128 (1) lit. b din Legea nr.571/2003 conform cărora trebuia să calculeze TVA asupra contravalorii stocului de marfă degradată calitativ.

La rândul său, reclamanta susține că acea cantitate de ... kg melasă, s-a depreciat, fiind distrusă conform avizului de însoțire a mărfii nr./26.07.2007 (atașat la fila 114 din dosarul Tribunalului Arad) prin evacuarea acesteia în stația de epurare situată pe str. De asemenea, reclamanta a arătat că degradarea mărfurilor s-a produs din motive neimputabile subiectului fiscal, aceasta producându-se datorită temperaturilor foarte mari.

Instanța reține că, potrivit art.128 alin.8 lit. b Cod fiscal, nu constituie livrare de bunuri și, în consecință, nu este necesară colectarea de TVA pentru „*bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme*”.

Conform Hotărârii de Guvern nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, pct.6 alin.9, „*în sensul art.128 alin.8 lit b Cod fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:*

a) *bunurile nu sunt imputabile,*

b) *degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente;*

Instanța observă că în speță reclamanta nu a făcut dovada îndeplinirii condiției potrivit căreia degradarea calitativă a bunurilor trebuie să se datoreze unor cauze obiective și nu-i fie astfel imputabile reclamantei. Deși reclamanta a susținut că degradarea s-a datorat temperaturilor ridicate din vara anului 2007, nu există nici o probă cu privire la temperaturile înregistrate în perioada respectivă în regiunea în care este situat depozitul reclamantei.

Astfel, instanța reține că nu există nici o probă asupra cauzei degradării melasei. Pe de altă parte, o astfel de probă este insuficientă pentru a se reține că aceste temperaturi sunt cauza degradării melasei, în condițiile în care chiar din raportul de expertiză depus la dosar rezultă că melasa se poate degrada datorită unor cauze diverse, între care și condițiile de depozitare improprii.

Astfel, conform Raportului tehnic de specialitate privind fenomenele care puteau să conducă la degradarea materiei prime melasă, atașat la filele 38-48 din dosarul Curții de Apel Timișoara, melasa se depozitează în rezervoare metalice curățate și dezinfectate, iar în timpul depozitării, în masa de melasă pot avea loc fenomene de degradare având cauze obiective, respectiv ca urmare a unor procese chimice și biochimice având ca efect scăderea concentrației melasei și a cantității de zahăr și creșterea acidității și a cantității de zahăr invertit.

Or, instanța constată că în speță nu există date certe cu privire la condițiile de depozitare a melasei în litigiu și nici alte informații obiective care să ateste susținerea comisiei de inventar a reclamantei conform căreia melasa s-a degradat datorită temperaturilor ridicate din vara anului 2007. Cât privește Raportul tehnic de specialitate depus la dosar, instanța observă că acesta a făcut o evaluare teoretică elaborată a cauzelor degradării melasei, însă instanța observă că pentru a se reține că aceste condiții au fost întrunite în speță se impune o examinare efectivă a cel puțin unui eșantion din melasa pretins degradată și deversată în anul 2007, pentru a se stabili cauza degradării acesteia. De altfel, acesta a fost și motivul pentru care instanța a respins proba cu expertiza tehnică solicitată de reclamantă, în condițiile în care nu mai era posibilă examinarea unor probe materiale care să permită stabilirea cauzelor degradării melasei și determinarea cantității de melasă deversată efectiv de reclamantă, o expertiză neputând evidenția decât din punct de vedere teoretic posibilitatea degradării melasei în anumite condiții, respectiv posibilitatea deversării unei anumite cantități de melasă - ceea ce nu ar putea constitui o probă că melasa în litigiu s-a degradat din cauza căldurii și că acea melasă a fost efectiv deversată în luna iulie 2007.

Instanța subliniază, astfel, că Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal impun, la pct.6 alin.9, obligația în sarcina societății reclamante de a dovedi că degradarea bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu

Or, chiar acceptând că buletinele de analiză a apei din perioada respectivă atestă existența unor componente chimice ce ar permite presupunerea deversării unei cantități de melasă în perioada respectivă, instanța constată că această cantitate nu poate fi stabilită în absența unor date obiective, evidențiate conform dispozițiilor legale, cu atât mai mult cu cât este vorba despre un domeniu economic supus unei verificări și supravegheri stricte, cum este producția de alcool - producție supusă accizelor și în privința căreia este impusă prin Codul fiscal o supraveghere specială.

În acest sens, instanța observă că avizul de însoțire a mărfii invocat de reclamantă nu este completat cu toate datele care să permită luarea sa în considerare ca document justificativ. De asemenea, este puțin credibilă utilizarea acestui aviz în luna iulie 2007 în scopul indicat de reclamantă, în condițiile în care acest aviz făcea parte dintr-un bloc de avize care nu fusese utilizat până la data începerii inspecției fiscale, în luna septembrie 2007. Sub acest aspect, instanța constată că reclamanta nu a oferit nici o explicație asupra acestei chestiuni în tot cursul procesului judiciar.

Mai mult decât atât, instanța observă că, în măsura în care a avut loc o deversare a acelei cantități relativ mari de melasă, această deversare ar fi trebuit să fie adusă la cunoștința supraveghetorului fiscal.

Instanța subliniază că, potrivit art. 223 alin. 1 Cod fiscal - în vigoare în anul 2007 - *„pentru fiecare antrepozit fiscal de producție de alcool etilic și de distilate vor fi desemnați reprezentanți permanenți ai autorității fiscale competente, denumiți în continuare supraveghetori fiscali. Prezența supraveghetorilor fiscali va fi asigurată pe tot parcursul desfășurării procesului de producție, respectiv pe cele trei schimburi și în zilele de sărbători legale”*.

Conform art. 228 alin. 1 Cod fiscal, supraveghetorii fiscali au obligația să verifice, între altele:

b) *„înregistrarea corectă a intrărilor de materii prime;*

c) *înscrierea corectă a alcoolului și a distilatelor obținute, în rapoartele zilnice de producție și în documentele de transfer-predare către antrepozite de prelucrare sau de depozitare de produse finite, în concordanță cu înregistrările mijloacelor de măsurare;*

d) *concordanța dintre normele de consum de materii prime, consumul energetic lunar și producția de alcool și distilate obținută;*

e) *realitatea stocurilor zilnice de alcool brut, rafinat, alcool denaturat, tehnic și distilate, înscrise în evidențele operative ale antrepozitelor de depozitare de astfel de produse;*

f) *centralizatorul lunar al documentelor de transfer către antrepozitele de*

Prin urmare, Curtea reține că reclamanta nu beneficiază de dispozițiile art.128 alin.8 lit. b Cod fiscal și avea obligația colectării TVA-ului pentru cantitatea de melasă înregistrată ca degradată și deversată, astfel încât, organele fiscale au stabilit corect în sarcina sa obligația de plată a sumei de lei, reprezentând TVA suplimentară aferentă bazei de impozitare reprezentantă de contravaloarea stocurilor degradate, acțiunea reclamantei fiind nefondată sub acest aspect.

7.5.2. Cu privire la TVA suplimentară în sumă de lei stabilită de organul fiscal, instanța reamintește că această obligație a fost stabilită de organul fiscal întrucât în perioada 2004-2006 reclamanta a emis facturi de avans marfă către S.C. I S.R.L., care au fost stornate integral, deși marfa nu a fost livrată și plata efectivă a avansurilor nu a avut loc din cauza unor neînțelegeri între parteneri.

În temeiul art.212 Cod procedură fiscală a fost introdusă din oficiu în soluționarea contestației S.C. I S.R.L. - Filiala Arad și datorită faptului că până la emiterea Deciziei nr...../24.06.2008 există exercitată o cale de atac împotriva Deciziei nr...../25.10.2007 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, în soluționarea contestației formulată de S.C. I S.R.L., în temeiul art.212 (1) lit. b Cod procedură fiscală, organul de soluționare a dispus suspendarea soluționării contestației, întrucât între stabilirea TVA în sarcina reclamantei și soluția care urmează a se pronunța de instanța de judecată în cauză privind S.C. I S.R.L. există o strânsă interdependență.

Instanța reține, astfel, că organul fiscal a imputat reclamantei faptul că a emis facturi privind plata în avans către o altă societate (S.C. I S.R.L.) a unor sume pe care reclamanta nu le-a încasat efectiv, urmată de stornarea integrală sau parțială a acestor facturi în perioade în care reclamanta înregistra venituri din operațiuni impozabile, respectiv în perioade în care colecta TVA mai mare decât TVA datorată. În aceste situații, prin stornarea (anularea) facturii reprezentând plata în avans efectuată de S.C. I S.R.L., reclamanta diminuea taxa pe valoarea adăugată colectată cu TVA aferentă facturii, diminuând astfel și totalul taxei pe valoarea adăugată colectate în luna respectivă, organele fiscale acuzând că această practică diminuea sumele pe care reclamanta era obligată să le verse la bugetul de stat cu titlul de TVA colectată.

Instanța reține că organul de soluționare a contestației a dispus suspendarea soluționării contestației formulate de reclamantă cu privire la această sumă, reținând existența unei legături între acest capăt de cerere și obiectul acțiunii judiciare prin care cealaltă societate - S.C. I S.R.L. - a solicitat anularea Deciziei nr...../25.10.2007 și a Deciziei de impunere nr..../10.08.2008, prin care s-au calculat obligații fiscale de natura TVA în legătură cu facturile

avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte iudecăr.

În această privință, organul fiscal a reținut că - în condițiile în care S.C. I S.R.L. a solicitat anularea actelor administrativ fiscale prin care s-au calculat obligații fiscale de natura TVA în legătură cu facturile emise de reclamanta S.C. X S.R.L. - rezolvarea contestației reclamantei depinde de soluția ce se va da cu privire la acțiunea judiciară formulată S.C. I S.R.L.

La rândul său, reclamanta susține că este vorba despre un litigiu care se derulează între alte părți, respectiv între Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și S.C. I S.R.L. și că întârzierea soluționării contestației sale conduce la încălcarea dreptului reclamantei la un proces echitabil, prin încălcarea duratei rezonabile a litigiului.

Sub acest aspect, instanța constată că, astfel cum rezultă din cererea de chemare în judecată formulată de S.C. I S.R.L. (fila 150 din dosarul Tribunalului Arad), această societate a contestat legalitatea Deciziei de impunere nr. /10.08.2008, și în legătură cu refuzul organului fiscal de a accepta deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de reclamanta S.C. X S.R.L. pentru S.C. I S.R.L., facturi având ca obiect acele avansuri de plată care nu au fost plătite efectiv reclamantei de S.C. I S.R.L. și care au fost ulterior stornate.

În aceste condiții, instanța reține că obiectul litigiului declanșat de S.C. I S.R.L. vizează și legalitatea operațiunilor economice generatoare de TVA care au format și obiectul Deciziei de impunere nr. /06.11.2007, contestată de reclamantă în prezenta cauză.

Instanța constată, totodată, existența unei strânse legături între obiectele celor două judecăți, în condițiile în care ambele vizează legalitatea aceluiași operațiuni economice sub aspectul respectării reglementărilor în materie de TVA.

Astfel, acceptarea de către instanța care soluționează acțiunea judiciară declanșat de S.C. I S.R.L. a legalității deducerii de către această societate a taxei pe valoarea adăugată în modalitatea expusă anterior (respectiv pe baza unei facturi care atestă plata unui avans care nu s-a plătit efectiv și care factură a fost ulterior stornată) conduce la o apreciere corespunzătoare și cu privire la legalitatea aceleiași proceduri pe care și reia S.C. X S.R.L. a urmat-o și care a fost sancționată de parata.

În aceste condiții, instanța constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 214 alin. 1 lit. b) Cod de Procedură Fiscală pentru suspendarea

(1) *în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:*

a) *constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată;*

b) *locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;*

c) *livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1);*

d) *livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2)."*

Instanța constată că reclamanta a dedus TVA în sumă de lei aferentă unor facturi emise de către diverși furnizori ai reclamantei - facturi în valoare totală de ... lei - în condițiile în care se împlinise dreptul furnizorilor respectivi de a acționa reclamanta în justiție pentru obligarea acesteia la plata acestor sume de bani.

Instanța constată ca nefiind contestat că reclamanta nu a plătit furnizorilor respectiv sumele datorate conform facturilor respective și că s-a împlinit termenul prescripție a dreptului furnizorilor de a recupera sumele respective.

În consecință, instanța reține că reclamanta nu a plătit furnizorilor respectivi sumele datorate conform acestor facturi, deci nu a plătit nici taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor facturi în sumă de lei.

Or, conform art. 145 alin. 1 și 3 Cod fiscal, care reglementează dreptul de deducere al TVA :

(1) *„Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.*

(3) *Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:*

a) *taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;*

b) *taxa pe valoarea adăugată achitată pentru bunurile importate".*

Or, în condițiile în care dreptul la acțiune al furnizorilor reclamantei era prescris, reclamanta nu mai avea, din punct de vedere juridic, obligația de a le plăti acestora sumele menționate în facturi, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor facturi.

Nefiind vorba despre o sumă datorată sau achitată de reclamantă, aceasta nu îndeplinea condițiile pentru deducerea taxei pe valoarea adăugată respective

va admite și va respinge acțiunea formulată de reclamanta S.C. I S.R.L. împotriva pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă. De asemenea, față de cele arătate la punctul 7.5 din prezentele considerente, instanța va respinge ca nefondată acțiunea formulată de reclamanta S.C. X S.R.L. împotriva pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad.

7.6 Cu privire la calea de atac împotriva prezentei hotărâri: Având în vedere dispozițiile art 20 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, conform căroră „*hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare*”, instanța reține că împotriva prezentei hotărâri se poate exercita calea de atac a recursului în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii către părți.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Respinge acțiunea formulată de reclamanta S.C. X S.R.L. împotriva pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu sediul în municipiul București, str. Apolodor nr.17, sector 5, cod poștal 050471, ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Respinge acțiunea formulată de reclamanta S.C. X S.R.L. - Filiala Arad, cu sediul în mun., județ Arad, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, cu sediul în Arad, str. Revoluției nr.77-79, jud. Arad.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii.

Pronunțată în ședința publică din 4.10.2010.